

151.Luntrașul dintre lumii

Radu Dan Alexandru

LUNTRAȘUL DINTRE LUMII

Cînd încheierea vieții ți se apropie,
Și ceasul nu mai ticăie în piept,
Și auzi un cîntec dulce îngeresc
Și întristați îngeri îs la cîte o notă din harpă
Iar sufletul către cer se înalță
Luntrașul dintre lumi așteaptă în luntre,solitar,

Te duce pe marea roșie de spiritele,
Iar cu chipu lui atît palid și îmbătrînit,
Cu părul alb, apare lugubru și istovit
Și îmbrăcat în robă neagră,trece printr-o pîclă albă
Vîslește cu orice suflet peste o cristalină apă,
Luntrașul dintre lumii așteaptă în luntre,solitar,

Către acea lumina strălucitoare,negrăbit
Ori ,către acel foc ce trosnește sfredelitor,
Și, spiritul ce stă la pupă îmmărmurit
Coboară pe o punte unde știe negreșit,
Și el, se înapoiază ușor vîslind,iar la mal.
Luntrașul dintre lumii așteaptă în luntre,solitar.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

05.08.2020.

Volumul 20 lea "MEMORANDUM"

Radu Dan Alexandru"Alias"-MISTERUL POEZIEI